

Tatjana Kokalj

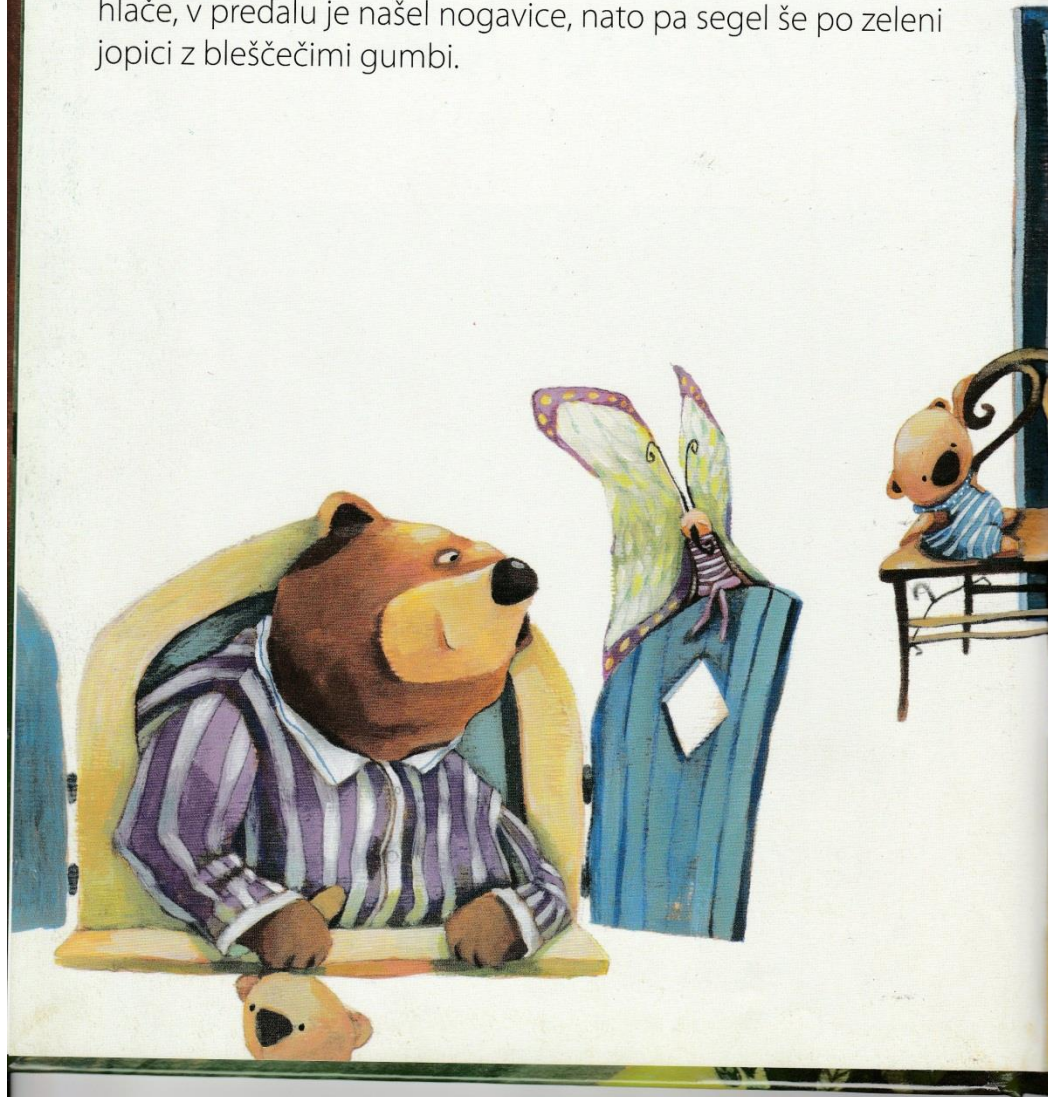
ZELENA JOPICA

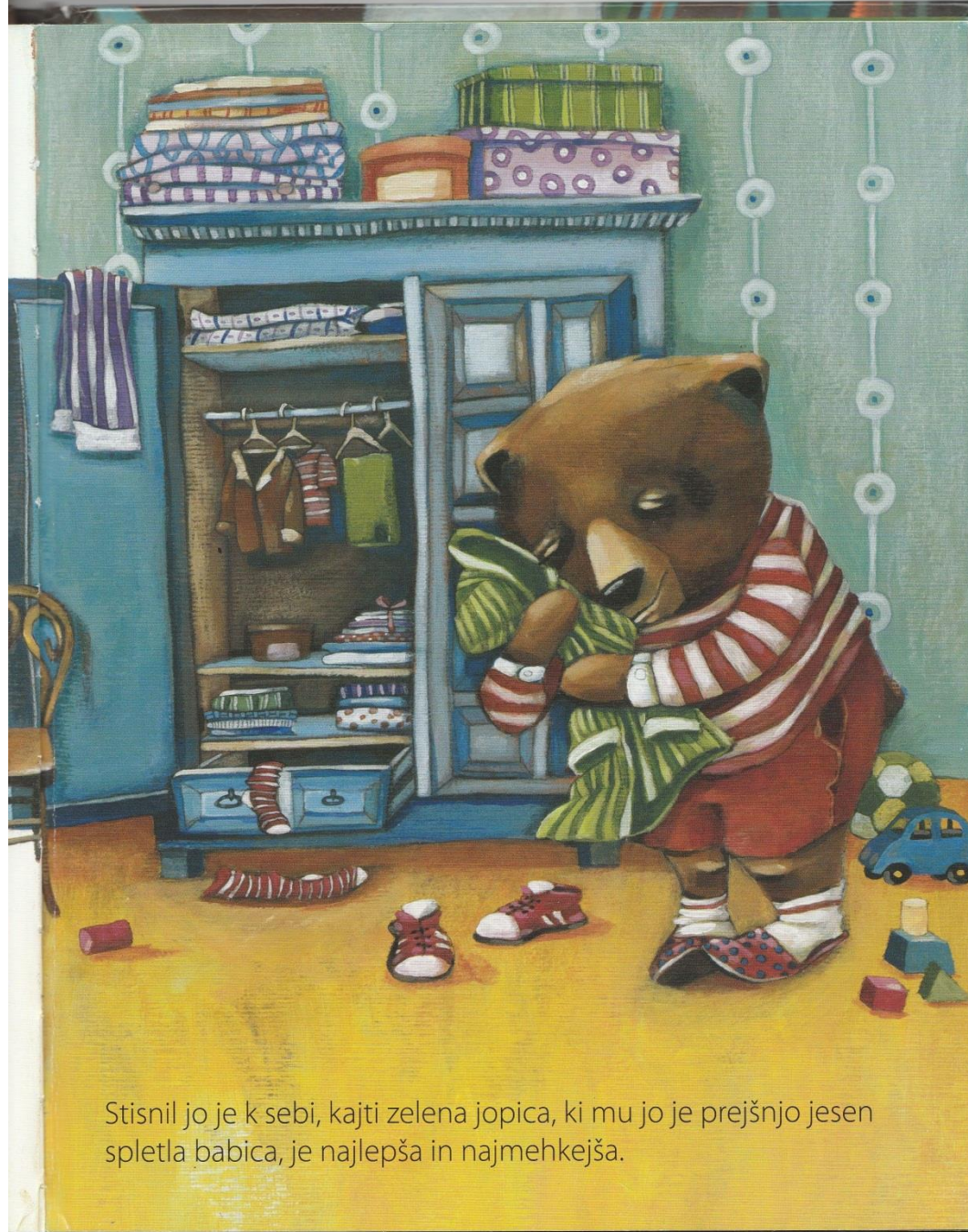

Ilustrirala Tina Brinovar

Medveda je zbudilo bleščeče jutro. Skobacal se je iz postelje, odprl okno in pomolil tačko v hladen dan.
»Ne dežuje, torej je danes čudovit dan za potep,« se je razveselil.

Odtacal je do omare z oblačili. Z zgornje police je potegnil hlače, v predalu je našel nogavice, nato pa segel še po zeleni jopici z bleščečimi gumbi.

Stisnil jo je k sebi, kajti zelena jopica, ki mu jo je prejšnjo jesen spletla babica, je najlepša in najmehkejša.

Medved je potisnil tačko skozi prvi rokav, a ko je hotel obleči še drugega, ni šlo.
»Jopica mi je premajhna!« je žalostno ugotovil.

»Pa tako rad sem jo nosil! Spremljala me je v medvedji vrtec, na sprehode in obiske. Zdaj pa je ne bom nikoli več oblekel.«
Medved je položil jopico na rob postelje in žalostno oblekel

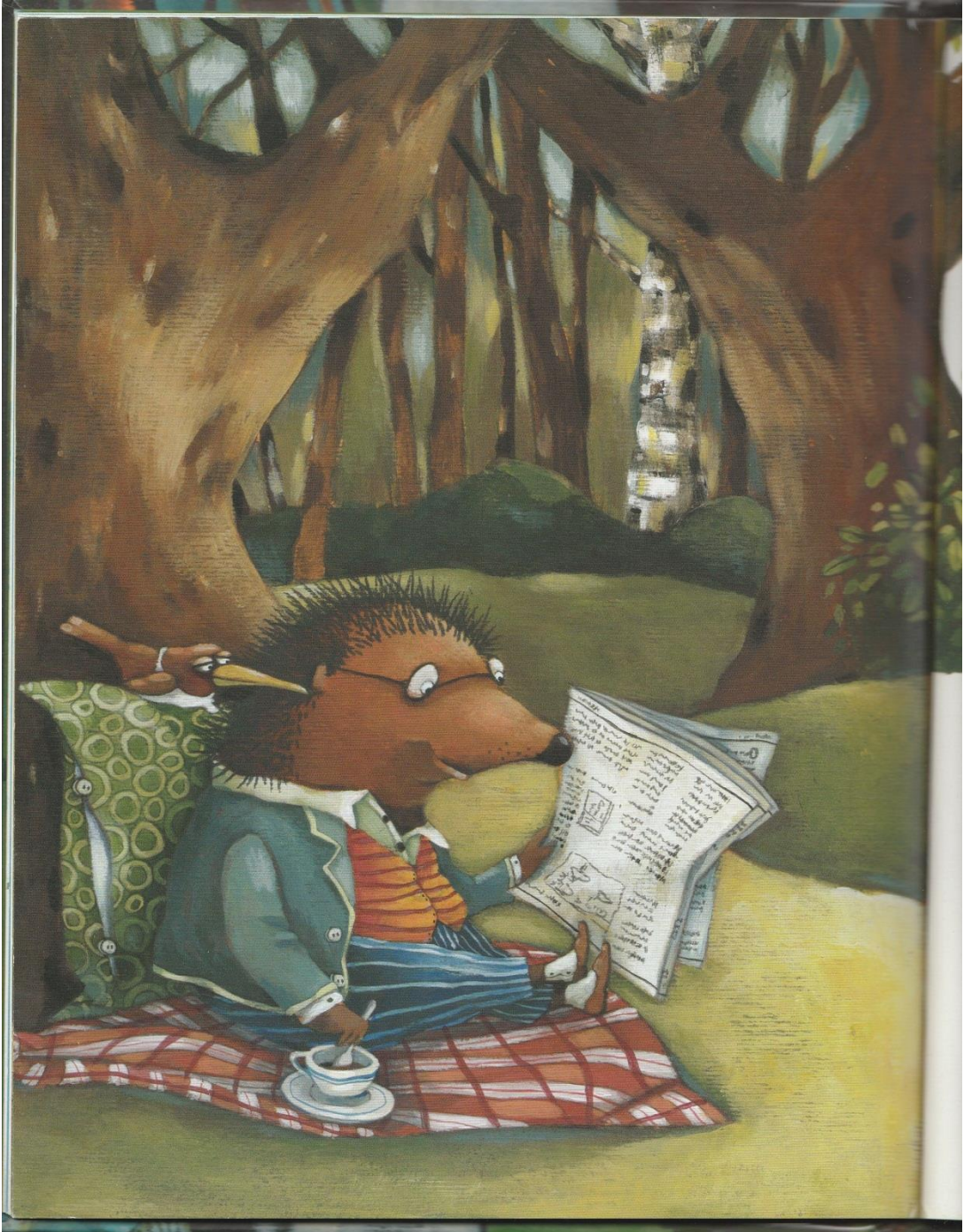

suknjič, ki ni bil mehak in katerega gumbi se niso bleščali. V njem je bil videti pust kot megleno jutro. Medved je že pomislil, da tega dne najraje ne bi šel na sprehod.

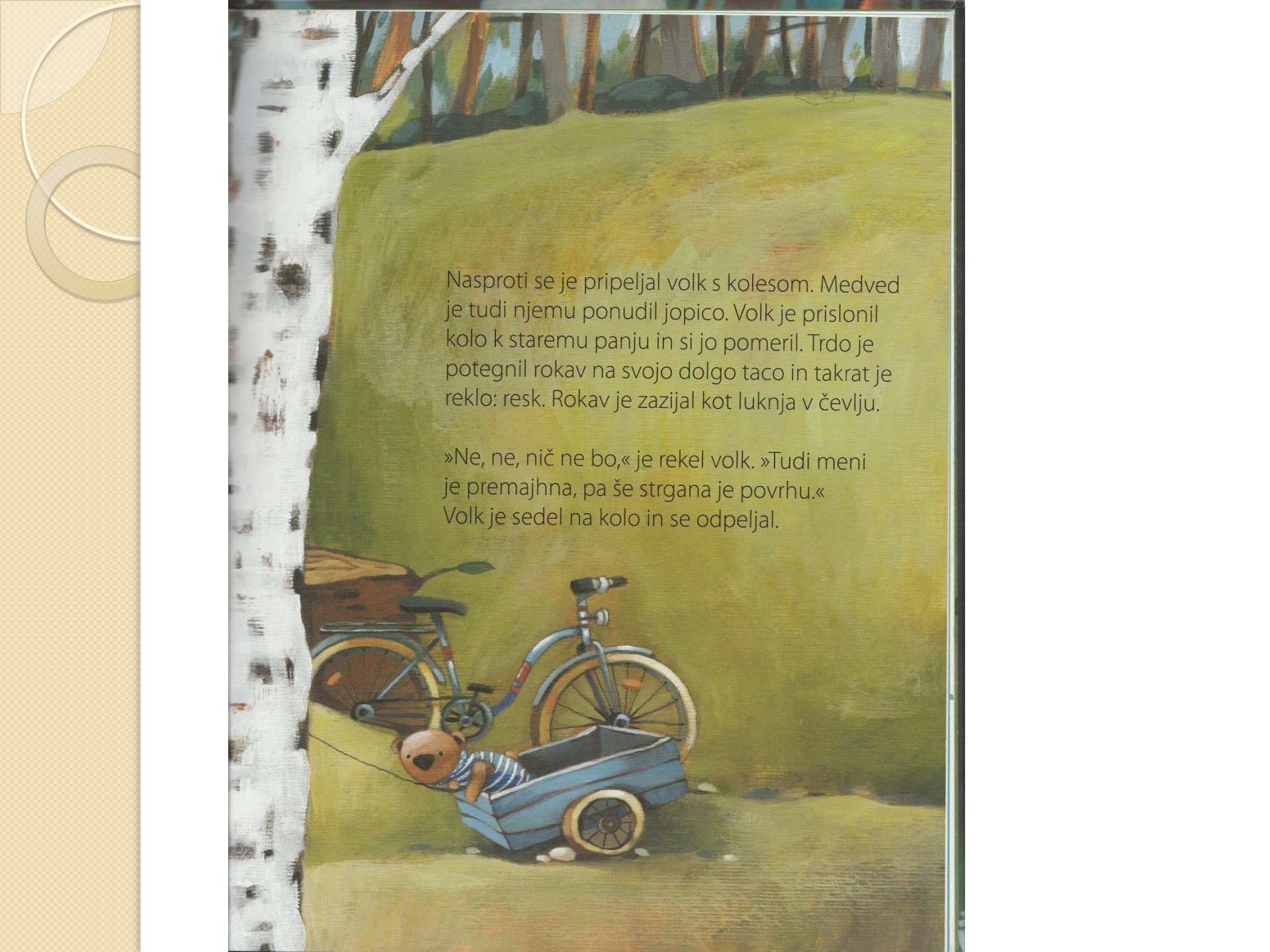

A nenadoma se je domislil: »Nič zato, če mi je jopica premajhna. Poiskal bom nekoga, ki mu bo prav. Gotovo jo bo rad nosil.« Stopil je na travnik, pohitel mimo potoka in se skoraj zaletel v ježa, ki je bral časopis pod košato bukvijo. »Jež, bi hotel obleči mojo jopico? Premajhna mi je!« je rekel medved.

Jež jo je radovedno pogledal, preštel gumbe, nato pa odločno rekel: »Že, že, topla je res, a stara je in obrabljena. Takih jopic ne nosim.« Medved je razočarano sklonil glavo in potrto stopil po poti naprej.

An illustration of a wolf on a blue bicycle pulling a blue wooden cart with a small bear inside. The scene is set in a forest with a large green hill and a white birch tree trunk in the foreground. The wolf is wearing a blue and white striped shirt. The bear is also wearing a blue and white striped shirt. The background shows a forest with tall trees and a blue sky.

Nasproti se je pripeljal volk s kolesom. Medved je tudi njemu ponudil jopico. Volk je prislonil kolo k staremu panju in si jo pomeril. Trdo je potegnil rokav na svojo dolgo taco in takrat je reklo: resk. Rokav je zazijal kot luknja v čevlju.

»Ne, ne, nič ne bo,« je rekel volk. »Tudi meni je premajhna, pa še strgana je povrhu.«
Volk je sedel na kolo in se odpeljal.

Medved pa je pobral jopico in šel brez besed dalje. Takrat je z veje skočila veverica. »Kaj imaš?« je radovedno vprašala in takoj nato potegnila jopico iz medvedovih tačk.
»Bi jo hotela imeti?« je nerodno vprašal medved.

»Jaz?« se je začudila veverica. »Daj no, zelena jopica se ne prilega mojemu kožuščku!« Vrgla je jopico v travo, zavihala smrček in splezala po deblu navzgor.

Minilo je popoldne in medved je žalostno sedel pod drevo.
Gledal je jopico in se tiho spraševal: »Je res le še za staro šaro?«
Takrat je zapihal veter. Šššš, se je oglasil in dvignil jopico s tal.

Kot zelen oblak je letela nizko nad tlemi in zakrožila nad gozdno jaso. Medved je gledal za njo in ji mahal v pozdrav.

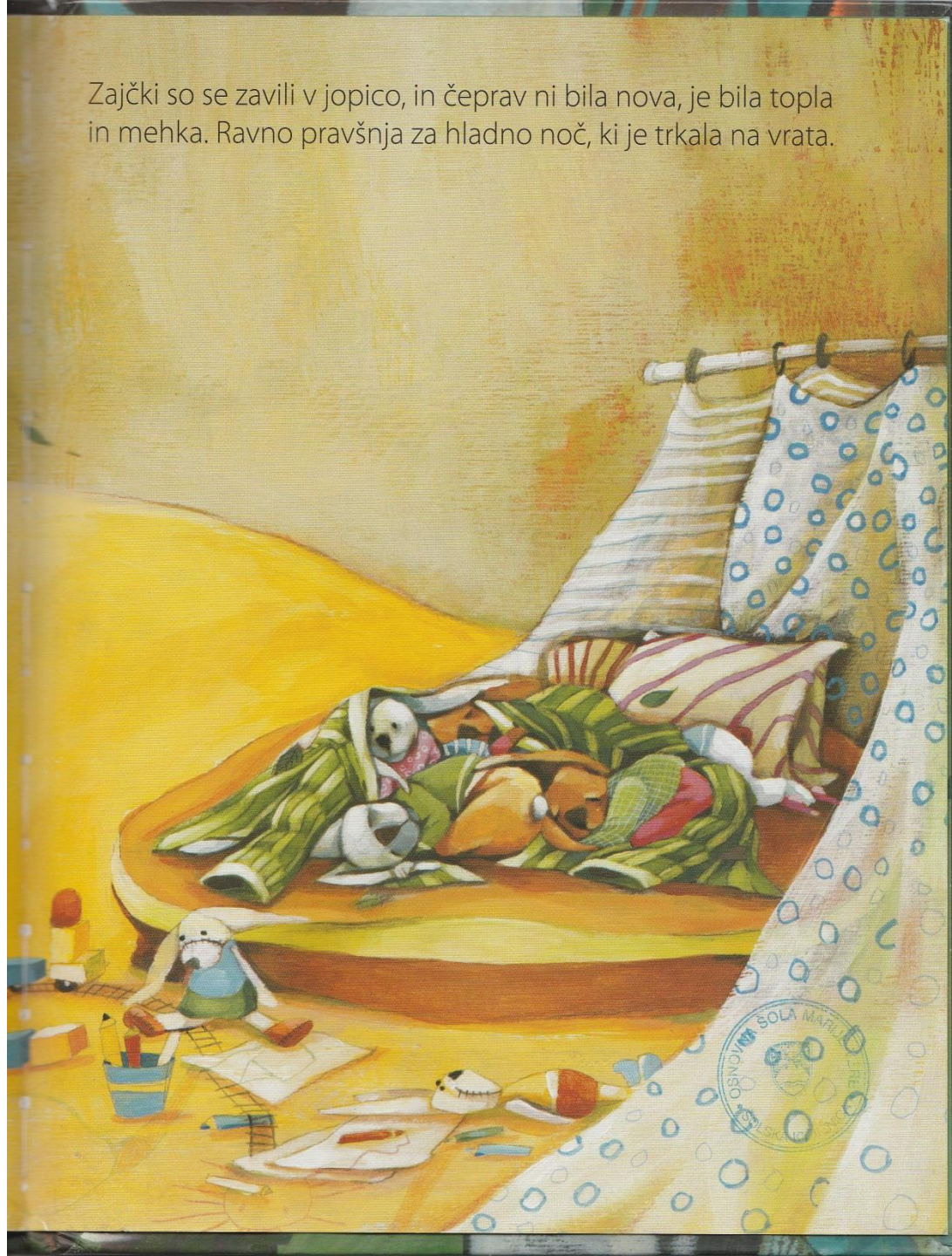
V kotu pod staro lesko je domovala zajčja družina. V gnezdju so ležali mali zajčki in se tiščali drug k drugemu. Zeblo jih je.

Veter je završal nad njimi in spustil jopico, da je mehko padla nanje. Mama zajklja je presenečeno zaklicala: »O, kakšno naključje! Ravno razmišljala sem, kje bi dobila odejico za svoje male. Pa ti pade od kdo ve kod jopica! Čudovito!«

Zajčki so se zavili v jopico, in čeprav ni bila nova, je bila topla in mehka. Ravno pravšnja za hladno noč, ki je trkala na vrata.

Zeleno jopico mu je spletla
babica.

Zeleno jopico mu je spletla
babica.

DRŽI.

Jopica je medvedu prevelika.

Jopica je medvedu prevelika.

NE DRŽI.

Jopica je medvedu premajhna.

Jopica je medveda spremljala v medvedji vrtec, na sprehode in obiske.

Jopica je medveda spremljala v medvedji vrtec, na sprehode in obiske.

DRŽI.

Zeleno jopico je podaril ježu.

Zeleno jopico je podaril ježu.

NE DRŽI.

Medved je želel podariti svojo jopico še volku in veverici.

Medved je želel podariti svojo jopico še volku in veverici.

DRŽI.

Zelene jopice nista želela sprejeti.

**Zelena jopica je postala topla
odeja lisičji družini.**

Zelena jopica je postala topla
odeja lisičji družini.

NE DRŽI.

Zelena jopica je postala topla odeja
zajčjim mladičkom.

BRAVO!

